

Sygn. akt IX W 448/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: Kalina Pawełko

Bez udziału oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniach 6 i 25 marca , 24 kwietnia 2014 r.

sprawy **T. N.**

s. W. i J. z domu B. , ur. (...) w D.

obwinionego o to, że: w dniu 3 października 2013r. o godz. 8:15 na drodze (...), na odcinku (...)km, gm. O. kierując pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do znaku P-4 „linia podwójna ciągła”, wbrew zakazowi wykonał manewr wyprzedzania na skrzyżowaniu oznaczonym znakiem pionowym A-6c oraz nie zastosował się do ograniczenia prędkości określonego ustawą tym samym przekraczając dopuszczalną prędkość 90 km/h o 31,8 km/h.

- tj. za wykroczenie z art. 92§1 kw , art. 97kw w związku z §2 pkt 3 Rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw wewnętrznych i administracji w sprawie znaków i sygnałów drogowych i art. 92a kw

ORZEKA:

I obwinionego T. N. uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to na podstawie art. 92§1 kw , art. 97kw w związku z §2 pkt 3 Rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw wewnętrznych i administracji w sprawie znaków i sygnałów drogowych i art. 92a kw skazuje go , wymierzając na podstawie art. 92 a kw w zw z art9§2kw karę **600 (sześćset) złotych** grzywny;

II na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie **100 (sto) złotych** i opłatą w kwocie **60 (sześćdziesiąt) złotych**.

Sygn. akt IX W 448/14

UZASADNIENIE

Obwiniony T. N. mieszka w miejscowości W. , prowadzi (...), odmówił udzielenia informacji o wysokości osiągniętych dochodów, jest żonaty, na utrzymaniu ma jedno dziecko.

W dniu 3 października 2013r funkcjonariusze policji P. O. (1) i P. J. (1) pełnili służbę na drodze nr (...) nieoznakowanym pojazdem marki S. o nr rej (...) wyposażonym w videorejestrator. Zbliżali się do skrzyżowania z drogą podporządkowaną prowadzącą do miejscowości P.. Przed nimi poruszał się inny samochód osobowy. Zauważyli samochód marki V. (...) o nr rej. (...), którym kierował obwiniony T. N.. Pasażerką pojazdu była żona obwinionego - J. N. (1). Obwiniony na drodze (...), na terenie gminy O., na odcinku (...)km, nie zastosował się do znaku P-4 „linia podwójna ciągła”, wykonał manewr wyprzedzania na skrzyżowaniu oznaczonym znakiem pionowym A-6c . Następnie jadąc z prędkością 121,8km/h przekroczył dopuszczalną prędkość 90 km/h o 31,8 km/h. Manewry wykonywane przez

obwinionego zarejestrowane zostały urządzeniem znajdującym się w radiowozie. Około godziny 8.16 T. N. zatrzymany został do kontroli. Obwinionemu zaproponowane zostało ukaranie grzywną nałożoną w drodze mandatu karnego. Odmówił jego przyjęcia oświadczając, iż sposób prowadzenia pojazdu podyktowany był „troską po własne życie” i możliwością „zaoszczędzenia 4 lat życia” .

W dniu 13 października 2013r nieoznakowanym radiowozem marki S. o nr rej (...) pełnili służbę funkcjonariusze policji K. S. (1) i P. K. (1). Podczas służby zaszła konieczność wymiany dysku z videorejestratora, z uwagi na komunikat, iż jest on zapełniony. K. S. (1) po wyjęciu dysku pełnego, ponownie włożył go do urządzenia zamiast nowego nośnika , po czym zresetował go powodując utratę wszystkich zarejestrowanych nagrań, w tym dotyczącego zdarzenia z dnia 3 października 2013r.

(d. notatka k 3-3v, k 28, szkic k 36, wyjaśnienia obwinionego k 37, k 75v, K. S. k 84-84v, P. K. k 84v – 85, J. R. k 85, zeznania P. O. k 37v, 26v, P. J. k 37v-38, k 27v, J. N. k 75-75v, kopie notatników służbowych k 50-59, świadectwo legalizacji k 61, kopia rejestru wykroczeń k 71- 72, kopia książki pracy videorejestratora k 73- 74)

Obwiniony T. N. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił składania wyjaśnień i opisanie przebiegu zdarzenia, Oświadczył jedynie, iż przejechał odcinek ponad 30km, więc z pewnością wyprzedzał jakieś pojazdy. Nie przypomina sobie natomiast by wyprzedzał samochód marki S. (...), nie pamięta go z trasy. Zaprzeczył by wykonywał manewr wyprzedzania na skrzyżowaniu i by przekroczył prędkość. Podał, iż jechał z prędkością około 90km/h, jeśli ją przekroczył to nieznacznie, o kilka kilometrów (k 75v) .

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, uznając je za przejaw przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Twierdzenia obwinionego pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków P. O. (1) i P. J. (1).

P. O. (1) zeznał, iż jechał radiowozem nieoznakowanym w kierunku O. . Kierowca był P. J. (1). Na skrzyżowaniu koło miejscowości P. zauważył samochód obwinionego wykonujący manewr wyprzedzania. Świadek oświadczył, iż nie pamięta czy wyprzedzany był ich radiowóz czy pojazd jadący przed nimi. Stanowczo podkreślił, iż obwiniony wyprzedzał na samym skrzyżowaniu, nie stosując się do oznaczenia poziomego P-4- linii podwójnej ciągłej. Skrzyżowanie było dobrze oznakowane i dobrze widoczne. Po zakończeniu przez obwinionego manewru wyprzedzania dokonali pomiaru prędkości jego pojazdu. Obwiniony po zatrzymaniu go do kontroli przedstawiał niezrozumiałe dla świadka tłumaczenie, z którego wynikało , iż dzięki takiemu sposobowi prowadzenia pojazdu oszczędza czas i zdrowie.

W analogiczny sposób zdarzenie opisał P. J. (1). Zeznał, iż to on kierował radiowozem nieoznakowanym. Warunki drogowe były dobre, a ruch umiarkowany. Widział manewr wyprzedzania podjęty przez obwinionego na skrzyżowaniu do miejscowości P. na drodze nr (...). Miało ono kształt litery T, było oznakowane. Obwiniony rozpoczął wyprzedzanie przed samym skrzyżowaniem, w miejscu gdzie była już linia podwójna ciągła, a zakończył za skrzyżowaniem. Po opisanym manewrze obwiniony przyspieszył , wynik pomiaru jego prędkości przekraczał 100km/h. Po zatrzymaniu do kontroli obwiniony nie kwestionował popełnienia wykroczeń. Powiedział, iż zrobił to w trosce o własne życie , gdyby przestrzegał ograniczeń, to skróciłby je o 4 lata. Podczas rozprawy świadek nie pamiętał czy wyprzedzany był radiowóz czy pojazd jadący bezpośrednio przed nim. Po odczytaniu zeznań z postępowania wyjaśniającego oświadczył, iż obwiniony prawdopodobnie wyprzedzał inny pojazd, a nie radiowóz. Potwierdził, iż obwiniony przekroczył dozwoloną prędkość 90km/h o 31, 8km/h.

Sąd w całości podzielił zeznania w/w świadków uznając je za spójne, logiczne, rzeczowe i konsekwentne w toku całego postępowania. W analogiczny sposób opisali oni miejsce, okoliczności zdarzenia, manewry podejmowane przez obwinionego oraz jego zachowanie w trakcie kontroli. Ich zeznania znajdują potwierdzenie w notatce k 3-3v oraz zapisach w notatnikach służbowych funkcjonariuszy .

Okoliczności wynikających z zeznań P. O. (1) i P. J. (1) nie sposób zakwestionować na podstawie relacji pasażerki pojazdu obwinionego J. N. (1). Zeznała ona, iż nie pamięta jakie manewry wykonywał mąż na drodze i czy kogoś wyprzedzał. Prędkość z jaką poruszali się określiła na około 100km/h lub mniejszą, z jednoczesnym wskazaniem, iż

nie widziała prędkościomierza. Podała, iż jej zdaniem mąż nie wykonywał manewru wyprzedzania na skrzyżowaniu , gdyż nie robi takich rzeczy, ale nie da sobie ręki uciąć, że tak nie było.

Relacja w/w świadka nie jest stanowcza, nie sposób na jej podstawie ustalić jednoznacznie przebiegu zdarzenia, ani wykluczyć wykonywania przez obwinionego manewru wyprzedzania opisanego przez funkcjonariuszy policji, czy też określić prędkości z jaką obwiniony jechał po jego zakończeniu.

Z zeznań P. O. (1) i P. J. (1) wynika, iż przedmiotowe zdarzenie zarejestrowane zostało przez videorejestrator w jaki wyposażony był radiowóz. Twierdzenie to znajduje potwierdzenie w zapisie w rejestrze k 71 i książce pracy k 74.

Z nagraniem tym Sąd nie mógł zapoznać się gdyż jeszcze przed terminem rozprawy, w październiku 2013r uległo skasowaniu na skutek pomyłki funkcjonariusza policji K. S. (1). Okoliczności w jakich do tego doszło zostały wyjaśnione przez K. S. (1) i P. K. (1) i potwierdzone przez prowadzącą postępowanie wyjaśniające J. R. (2). Na powyższą okoliczność sporządzona została notatka przez K. S. - k 28. Wynika z nich, iż do skasowania nagrania doszło w dniu 13 października 2013r podczas wymiany dysku.

Sąd uznał powyższe relacje za wiarygodne, logiczne i spójne, nie znalazł podstaw do ich zakwestionowania.

Na podzielenie nie zasługuje jedynie część zeznań K. S. (1) z rozprawy , w której wskazał nr rej samochodu jakim pełnił służbę w dniu 13 X 2013r . Inny nr rej wynika bowiem z notatki k 28, w której K. S. (1) wskazał , iż jeździł S. o nr rej (...). Pojazdem o tym samym nr rej poruszali się w dniu zdarzenia P. O. (1) i P. J. (1). Omyłkowe wskazanie nr rej (...)mogło, zdaniem Sądu, wynikać z upływu czasu pomiędzy opisywanym zdarzeniem a datą rozprawy.

Brak przedmiotowego nagrania stanowił utrudnienie. Nie uniemożliwił jednak ustalenia przebiegu zdarzenia. Manewry wykonywane przez obwinionego zostały opisane przez dwóch świadków- funkcjonariuszy policji, którzy poruszali się pojazdem jadącym za obwinionym. Relacje ich są spójne, logiczne, rzeczowe. P. O. (1) i P. J. (1) nie znali wcześniej obwinionego, wykonywali jedynie czynności służbowe, a zatrzymanie pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) do kontroli było wynikiem zaobserwowanego przez nich wykroczenia – wyprzedzania na skrzyżowaniu i przekroczenia prędkości jazdy popełnionych przez kierującego nim mężczyznę.

Mając powyższe na uwadze wina obwinionego nie budzi wątpliwości a polega na tym, że w dniu 3 października 2013r. o godz. 8:15 na drodze (...), na odcinku (...), gm. O. kierując pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) nie zastosował się do znaku P-4 „linia podwójna ciągła”, wbrew zakazowi wykonał manewr wyprzedzania na skrzyżowaniu oznaczonym znakiem pionowym A-6c oraz nie zastosował się do ograniczenia prędkości określonego ustawą tym samym przekraczając dopuszczalną prędkość 90 km/h o 31,8 km/h.

Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art. 92§1 kw , art. 97kw w związku z §2 pkt 3 Rozporządzenia Ministrów Infrastruktury oraz Spraw wewnętrznych i administracji w sprawie znaków i sygnałów drogowych i art. 92a kw.

Prawo o ruchu drogowym w art. 24 ust 7 pkt 3 zabrania wyprzedzania na skrzyżowaniu, za wyjątkiem skrzyżowania o ruchu okrężnym lub takim na którym ruch jest kierowany. Znak pionowy A-6c informuje o skrzyżowaniu z drogą podporządkowaną po lewej stronie. Znaki poziome P-4 linia podwójna ciągła oznaczają zakaz najeżdżania i przejeżdżania przez w/w linię. Obwiniony wykonał manewr wyprzedzania na skrzyżowaniu oznakowanym w/w znakami poziomymi i pionowymi.

Przy wymiarze kary Sąd jako okoliczność obciążającą wziął pod uwagę uprzednią karalność obwinionego za wykroczenia k 29-30.

Tłumaczenie obwinionego przedstawione w trakcie kontroli przeprowadzanej przez P. O. (1) i P. J. (1) w dniu zdarzenia świadczy o niezrozumieniu i lekceważeniu przez obwinionego obowiązujących przepisów ruchu drogowego, o braku poszanowania zasad gwarantujących bezpieczeństwo innym uczestnikom ruchu.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności i faktu naruszenia przez obwinionego jednej z podstawowych zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 600 złotych. Orzeczona kara, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Sąd na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania i opłatą w łącznej kwocie 160 złotych.